# TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial**

Sessió núm. 17 / CI / 13.10.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CI\17CI\

Fitxer 17CI1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

**Comissió de la Infància**

Sessió 17, dimarts 13 d'octubre de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Anna Feliu i Moragues

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sessió 17 de la CI

La sessió de la Comissió de la Infància (CI) s'obre a ****. Presideix Anna Feliu i Moragues, acompanyada de la vicepresidenta, Lorena Roldán Suárez, i de la secretària, Beatriz Silva Gallardo. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernàndez.

Hi són presents Mario García Gómez, Antoni Poyato Rodríguez, Mónica Ríos García i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Fàbrega i Sabaté, Rosa Jové i Montañola i Sònia Martínez i Juli, pel G. P. de Junts; Carles Campuzano i Canadés, Laia Cañigueral Olivé i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Mónica Lora Cisquer, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unitat de Mares del Centre Penitenciari de Dones de Barcelona davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre la situació dels infants (tram. 356-01666/15). Lorena Roldán Suárez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unicef Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'informe "Infància, adolescència i benestar digital" (tram. 356-01747/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'acadèmia d'escacs Chess and Education School, de Lleida, davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre l'aprenentatge dels escacs i els beneficis per al benestar de la infància i l'adolescència (tram. 356-01752/15). Lorena Roldán Suárez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Atelca davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre els objectius de l'associació amb relació al trastorn específic del llenguatge (tram. 356-01759/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de Susana Lozano, presidenta de l'Associació del Trastorn Específic del Llenguatge, davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre els efectes i els greuges que pateixen els infants afectats pel trastorn específic del llenguatge i les propostes per a millorar aquesta situació (tram. 356-01782/15). Rosa Jové i Montañola, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi de Logopedes de Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre els efectes i els greuges que pateixen els infants afectats pel trastorn específic del llenguatge i les propostes per a millorar aquesta situació (tram. 356-01783/15). Rosa Jové i

Montañola, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Grup de Recerca en Cognició i Llenguatge de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre els efectes i els greuges que pateixen els infants afectats pel trastorn específic del llenguatge i les propostes per a millorar aquesta situació (tram. 356-01784/15). Rosa Jové i Montañola, juntament amb 1 altre(s) diputat(s) del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de la secretària d'Afers Socials i Inclusió davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el model d'atenció precoç en el marc de l'atenció integrada (tram. 356-01807/15). Ester Capella i Farré, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de la directora general de Planificació en Salut davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el model d'atenció precoç en el marc de l'atenció integrada (tram. 356-01808/15). Ester Capella i Farré, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Educació Inclusiva i Benestar de l'Alumnat davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el model d'atenció precoç en el marc de l'atenció integrada (tram. 356-01809/15). Ester Capella i Farré, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Gemma García, presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç, davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el model d'atenció precoç en el marc de l'atenció integrada (tram. 356-01810/15). Ester Capella i Farré, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

12. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Infància de Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el desplegament de la Llei orgànica 8/2021, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (tram. 356-01888/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió de la Infància per a presentar l'informe "Darrere la pantalla: violència sexual contra la infància a l'entorn digital" (tram. 357-01299/15). Comissió de la Infància. Compareixença.

14. Compareixença d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya davant la Comissió de la Infància per a informar sobre les línies d'actuació en l'àmbit de la infància (tram. 357-01298/15). Comissió de la Infància. Compareixença.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**La presidenta**

D'acord, doncs si en principi som tots els que hauríem de ser en aquesta hora, donaríem inici amb aquesta Comissió d'Infància.

I ho faríem demanant si els diversos grups tenen substitucions que vulguin comunicar. Grup de Junts?

**Sònia Martínez i Juli**

Gràcies, presidenta. El diputat Agustí Colomines substitueix el diputat Jordi Fàbrega.

**La presidenta**

No tenim cap altra comunicació de substitució.

### Sol·licituds de compareixença

356-01666/15, 356-01747/15, 356-01752/15, 356-01759/15, 356-01782/15 a 356-01784/15, 356-01807/15 a 356-01810/15 i 356-01888/15

Per tant, ara passaríem al següent punt, que seria l'aprovació de les diverses sol·licituds de compareixença que tenim avui. I pregunto si es poden aprovar totes

per assentiment o si cal votar-les. Els va bé per assentiment? *(Veus de fons.)* D'acord.

Doncs, per tant, les donaríem totes per aprovades per assentiment.

I procediríem ja a fer la primera compareixença, que entenc que deuen ser aquí.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

**La presidenta**

Molt bé.

**Compareixença d'una representació de Save the Children per a presentar l'informe "Darrere la pantalla: violència sexual contra la infància a l'entorn digital"**

357-01299/15

Doncs ara procedirem a la compareixença, en aquest cas del senyor Antoni Pérez Francès, director a Catalunya de Save the Children, per a presentar l'informe *Darrere la pantalla. Violència sexual contra la infància a l'entorn digital*. I per fer-ho, tindreu un temps de vint minuts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Antoni Pérez Francès** (director a Catalunya de Save the Children)

Bona tarda a totes, diputats, diputades. Un gust tornar-vos a veure a totes.

Avui em toca a mi, com bé han dit, soc l'Antoni Pérez, soc el Toni Pérez, soc el director de Save the Children a Catalunya.

I avui parlarem, específicament, d'aquest informe que vam presentar el passat gener. És un informe bastant concret, però no podia ser d'altra manera perquè, com a Save the Children, portem més d'una dècada, no?, parlant de tots els diferents tipus de violències envers la infància. En alguns casos hem estat, com bé sabeu, pioners.

I ara aquest informe curt parla, específicament, d'un tipus de violència, que és el *online grooming*, que és quan els adults es fan passar per menors i assetgen els infants a través dels canals digitals.

Deixeu-me que em posi les ulleres, que he vingut així com a...

Dona la casualitat, i pot ser que sí que sigui una casualitat, que la setmana passada vam engegar una campanya a nivell estatal i molt forta a nivell xarxes que parla, específicament, de tots els diferents tipus de violència envers la infància, i un és aquest *grooming*. Així que..., som-hi.

*(Es projecta un vídeo. Pausa.)*

Hi ha dos vídeos més que, com que estem parlant de categoritzacions de la violència envers la infància, si tenim temps, després us els presento.

*(Pausa.)*

Francesc, no sé si em pots ajudar?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Doncs això que us deia abans, diputats i diputades, des de Save the Children portem més d'una dècada parlant dels diferents tipus de violències que afronta la infància. Aquest va ser el primer informe, que va ser un diagnòstic, sobretot, dels tipus de violència que vam fer a nivell estatal i aquí a nivell Catalunya també.

Aquest també va ser molt sentit, perquè en aquell moment ja parlàvem d'*online grooming*, però estem parlant de fa més d'una dècada, no?

I això..., ara faré la menció. Aquest és, probablement, un dels que més conegueu, perquè, al final, les Barnahus sí que s'han convertit en una realitat molt punyent aquí a Catalunya. Sabeu que en tenim més de catorze, no? En alguns altres indrets de l'Estat espanyol estan també posant-se en marxa. Però aquest informe va suposar bastant un abans i un després, no? Per això us dic, no?, que... Gràcies, Francesc.

En aquest moment concret farem el zoom sobre el tema del *online grooming*, que és, com heu vist en l'anunci, quan un adult es fa passar per menor i agredeix l'infant no?

*(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)*

Arreu de l'Estat, en el 2024, es van presentar més de mil denúncies sexuals en l'entorn digital. I un dels patrons que ve produint-se sempre és que parlem d'infants i de noies, en la majoria dels casos. Com podeu veure aquí, per sobre del vuitanta per cent eren infants i, majoritàriament, noies.

A més a més, en un altre informe paral·lel que vam fer nosaltres, una mica anterior, vam delimitar aquesta xifra, que també és molt compromesa, que és que la majoria dels infants detecten que hi ha intencionalitat sexual, com veieu aquí, han patit algun tipus de violència sexual, i això és el que veritablement ens preocupa, no? I molta d'aquesta violència sexual, en un terç, venia per part d'un adult.

Llavors, això ens va portar a analitzar vint-i-tres sentències, com ja dic, arreu de l'Estat, ho va fer la Universitat de València, i ens dona una sèrie de paràmetres que, bé, ens ajuden a construir aquests perfils.

Aquí teniu les característiques principals. Ho hem catalanitzat i ara es diu «ciberseducció de menors», no?, allò del *online grooming*, que mai tampoc sabíem ben bé què era, doncs es diu «ciberseducció de menors».

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I aquí hi ha cinc fases, de les quals doncs són..., són molt clares, no? S'estableix sempre un vincle de confiança, com heu vist en el vídeo, no? Primer crees confiança i en algun moment destapes tot allò que hi ha darrere.

Com en la majoria dels casos de violència contra la infància, provoques o l'adult intenta provocar l'aïllament de la víctima, no?, amb aquests enganys, que és un secret entre nosaltres, no ho diguis als adults... Segueix un patró bastant semblant als altres tipus de violència, no? Això té a veure amb la valoració del risc. Si el victimari...

Fitxer 2

...ho veu més o menys clar, ho manté més o menys en secret, no?

La ruptura de barreres, com s'ha vist en el vídeo, no? També hi ha en algun moment doncs que passes de jugar al videojoc a fer propostes de caire sexual. En algun dels altres vídeos es veu més clarament, no?, doncs treu-te la samarreta, connecta la càmera, aquest tipus de coses. I al final sempre arriba la petició de tipus sexual.

El perfil de les víctimes, majoritàriament nenes. Aquí sí que hi ha un tema i és que és inferior a l'abús físic. Aquest desbalanceig, on aquí hi ha moltíssimes més noies que no pas nois, és més gran aquesta diferència que en l'abús físic, que normalment està una miqueta més equilibrat.

L'edat mitjana, com sempre, estem parlant d'edats molt baixes, tretze anys en aquest cas, però no ens oblidem que l'accés dels infants a internet està produint-se en un seixanta per cent als onze anys i en un trenta per cent, menors de deu anys. Nens i nenes menors de deu anys en un trenta per cent estan connectats a internet. D'acord?

Fa molts anys vam presentar un informe que era molt «xulo», que parlàvem de desinformació sexual. I en aquell moment vam arribar a què la iniciació sexual *online* de molts infants era a partir d'eixa edat, dels onze anys, i que alguns d'ells o d'elles havien tingut contacte als vuit anys. Doncs, més o menys, estem reproduint aquelles xifres, que ja són abans de pandèmia, però que ara mateix, d'una manera o altra, ens estan acompanyant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquí hi ha una cosa molt interessant, que és això de les víctimes múltiples. En aquest cas, al ciberdelinqüent sí que no li interessa que això arribi a molts més, no? Ataca només a una persona perquè no li interessa que sigui més públic perquè té més risc, que és el que parlàvem abans, no?

I aquí teniu el perfil. El cent per cent de les sentències que vam analitzar eren homes, no tenien antecedents penals, eren persones conegudes de la víctima en un quaranta per cent.

Això ha pujat bastant. Veieu aquí sota, el vint-i-cinc per cent eren familiars, mentre que en l'altre període analitzat era només el tres per cent. O sigui, cada vegada més, per internet, els assetjadors també coneixen la víctima.

El procés judicial, que és una cosa que parlarem ara quan conclogui, en el quaranta-tres per cent dels casos la denunciant és la mare, no?

Heu vist que en aquesta publicitat que hem mostrat, és la mare la que actua, bé, li fa costat al fill i és la que després, com veieu aquí en estos números, la que porta el

cas davant de les forces i cossos de seguretat de l'Estat o davant de la Fiscalia o etcètera.

El que també ens preocupa és que, com en el sistema judicial i en el tema de menors d'edat, els casos duren massa. Aquí estem parlant que el seixanta per cent dels casos duren més de tres anys i en alguns casos, el quinze per cent, duren més de cinc anys. No té sentit que una situació que va passar fa cinc anys estigui judicialitzada cinc anys després, no?

El seixanta-cinc per cent de les víctimes han en declarat més de dues vegades. Aquí continuem empenyent tot el tema de la prova preconstituïda. És la millor garantia. Sabeu que és obligatòria a partir dels catorze anys, però encara continuen produint-se massa casos de revictimització. I en el seixanta-cinc per cent dels casos de les sentències analitzades, sí que ja condemna els victimaris.

El que diguem aquí, la necessitat de continuar en un seixanta-cinc per cent amb la prova preconstituïda, encara hi ha molt marge perquè això no provoqui la revictimització dels infants.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També va haver-hi un quaranta-dos per cent de mesures cautelars.

Ah, això també és interessant. El noranta-sis per cent és la declaració de la víctima, però, en el cas de la violència digital, hi ha moltes proves perquè es pot fer gairebé un seguiment total. Hi ha proves dipositades en els servidors, hi ha correus electrònics, etcètera, etcètera, que poden tancar més el cas, no?

Bé, aquí us posava una història de..., és una anècdota, bé, la vam transcriure d'una nena que volia demanar crec que era marihuana, en aquest cas. Va entrar en contacte *online* i, al final, doncs va acabar malament la cosa perquè li va demanar proves sexuals, no?

Bona pregunta. Qualsevol tipus de plataformes pot ser, no? Des de les de missatgeria, però també n'hi ha molt en videojocs o en xarxes socials, qualsevol tipus de plataformes. El que cal pensar és que els victimaris en aquests casos són persones que estan molt afilades, no?, i sempre busquen el foradet per entrar-hi, no? A diferència del que és presencial, que, bé, has de descarar-te per accedir a aquests infants, en el món digital et fiques, simplement, una disfressa digital i

intentes... Però és qualsevol tipus de... Aquí ens serveix allò de feta la llei, feta la trampa. O sigui, totes les plataformes que hi ha disponibles, no patiu, que sempre hi ha darrere algú que està pegant-li voltes com poder abusar.

Bé, en queden sis minutets o cinc minutets i per anar-hi ràpid.

Aquí a Catalunya tenim aquesta gran diferència, que tenim les Barnahus. Les Barnahus és un gran èxit. Ara mateix estan com refent-se, refent-se, refent-se, però que l'abús sexual digital també forma part de les seves competències. Així que... Veus? Aquí ho posa.

Per preparar aquesta ponència he estat mirant-me, no?, aquest quadern, que és molt útil, elaborat ara per la Taula del Tercer Sector, de la qual som part a través de la PINCat, que precisament la PINCat està compareixent ara mateix en la..., està fent una ponència, ens hem trobat totes aquí fora, i parla de..., posa molt en valor la Barnahus i com la Barnahus ha de ser l'eina que ens ajudi molt més a anar tancant tot l'espectre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sabeu que l'any passat, ja ho hem parlat mil vegades aquí, sabeu que l'any passat vam triplicar el nombre de casos que atén la Barnahus. Aquí a Catalunya venien produint-se més o menys un miler de casos. Des que estem mesurant els casos que passen per la Barnahus, estem gairebé en quatre mil. Llavors, hem de donar-nos totes l'enhorabona que un sistema públic està ajudant-nos a totes molt a aixecar el nombre de denúncies i, per suposat, el nombre de respostes per part de l'Administració pública. No serà fàcil, però entre totes ho aconseguirem.

I ara ja molt breu per anar acabant, les recomanacions que des de Save the Children proposem. Les seccions de violència contra la infància, notícia de rabiosa actualitat perquè avui mateix es publicava a premsa que el Govern, ara hi ha tres arreu de l'Estat, una, precisament, aquí a Barcelona, es duplicaran.

Sabeu que estan obrint-se places ara mateix al sistema judicial, notícia d'avui mateix, i, en lloc de tres, en seran sis. Ens agradaria que en fossin moltes més i ens agradaria molt que aquí a Catalunya, des del Departament de Justícia... Al final no és competència del Departament de Justícia perquè això té a veure amb el Consejo General del Poder Judicial, el Ministerio, etcètera, etcètera. Però sí que la valoració que es faci des de Catalunya sigui positiva perquè les seccions de violència contra

la infància continuen. Nosaltres demanem, almenys, una per província catalana. Ara en tenim una per país, però en demanem una per província.

A veure com va això... El mateix. Fiscalies especialitzades. Per què? Perquè moltes vegades els professionals no tenen la competència enorme, per dir-ho d'alguna manera, envers la infància, que requereix d'una especialitat important.

El mateix en tots els seus equips tècnics, no? El mateix, que tinguin aquesta especialització.

Assegurar la formació inicial i continuada. Dir-vos que des de Save the Children continuem formant a l'escola de jutges que està aquí a Barcelona, continuem tots els anys fent dos sessions. Ara, en breu, en novembre, en tindrem una amb elles. Això és important perquè des d'aquí puguem irradiar a tots els professionals arreu de l'Estat, no?

Després també continuem formant el sistema, els professionals del sistema català.

I estem molt interessats en l'avaluació. Estem proposant-li a Drets Socials, a la Conselleria de Drets Socials, que avalue el sistema Barnahus i, a més a més, estem fent una aportació molt important de diners per tal que això sigui una realitat.

La prova preconstituïda. Hem vist en les dades que en un seixanta-cinc per cent, les dades d'abans eren de prova preconstituïda, però hem d'arribar al màxim possible perquè sinó estem revictimitzant l'infant i, com bé sabeu, alguns casos triguen fins a cinc anys. Imagineu-vos que un xaval de tretze anys, o una xavala, perquè són majoritàriament dones, ha d'anar-hi als disset anys a judici per allò que va passar quan en tenia tretze. Això hem d'anar molt en compte.

Model Barnahus. Què dir-vos? Continua empenyent-lo amb ganes, és un èxit. Com bé deia el seu fundador, Catalunya és un èxit arreu del món, especialment al sud-est d'Europa. No defallim.

I, com sempre, l'interès superior, sempre que intervé Save the Children, però moltes altres entitats d'infància parlen de l'interès superior del menor. És pel seu bé. Ja sabeu molt bé el que significa l'interès superior.

Jo aquí afegiria dues coses més. Fiscalitzar les plataformes digitals. Malauradament, amb la convocatòria d'eleccions, la llei de protecció del menor en l'àmbit digital, que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

sabeu que aquest estiu començava a parlar de fiscalitzar les plataformes, etcètera, decaurà, l'haurem d'entomar en la propera legislatura. Però tot això del que estem parlant no passa si no s'involucra a les plataformes.

Entenc que sí, perquè després de tot el que està passant-hi també als Estats Units, no?, on hi ha unes denúncies molt bèsties ja que directament impacten en el compte de resultats de les plataformes, doncs...

I per últim, el tema educació. Ho sabeu perfectament. Aquí a Catalunya estem treballant amb l'educació afectiu-sexual a les escoles i amb l'educació també de l'ús segur de l'internet i les plataformes.

Així que s'acaba de complir el temps, presidenta. Qualsevol cosa estic obert a les vostres preguntes.

Gràcies a totes.

**La presidenta**

Moltes gràcies, senyor Pérez. I a continuació, doncs, per fer les preguntes corresponents, els grups tindran tres minuts i ho farem iniciant-t'ho amb el Grup dels Comuns, amb la senyora diputada Núria Lozano Montoya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Núria Lozano Montoya**

Sí, gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, volia començar per agrair la compareixença. Com sempre, molt interessants els plantejaments que traslladeu i sempre des del màxim rigor.

Per tant, hem analitzat amb molt de deteniment l'informe, que aporta elements molt valuosos que pensem que poden ser útils per orientar les polítiques públiques davant de la violència, en aquest cas parlem de la violència sexual, però, segurament, no només la violència sexual en aquest entorn digital.

Compartim una idea fonamental, i és que el fet que la violència es produeixi a través d'una pantalla no vol dir que no tingui conseqüències reals i que no requereixi la mateixa protecció, la mateixa atenció i també la mateixa reparació que qualsevol altra forma de violència sexual.

A més a més, partim d'un element al qual no sempre se li ha dedicat prou atenció, que és el contingut de la jurisprudència.

Per tant, ara tenim unes dades que són objectives en base a les mateixes sobre edat mitjana, però també sobre quines són les persones agressores. Perquè quan pensem en la violència *online*, generalment pensem més en la figura del desconegut que no en la de la persona de l'entorn i, en canvi, aquesta anàlisi desmenteix aquesta...

Fitxer 3

...referència o aquesta idea que forma part de l'imaginari, no?

I, per tant, això crec que ens ajuda a entendre que la prevenció ha d'anar més enllà de partir respecte pel que fa el contacte amb desconeguts. És a dir, això vol dir que cal donar eines als infants per reconèixer i també per gestionar situacions de manipulació o d'abús, provinguin de qui provinguin, i per tant també d'una persona de l'entorn de confiança, i assegurar que puguin disposar d'adults de referència i d'espais segurs on demanar auxili sense por i sense culpabilització.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per això compartim molt especialment aquesta recomanació d'una educació afectiva-sexual de caràcter integral des d'edats primerenques i adaptada a cada etapa educativa, que treballi el consentiment, que treballi el respecte mutu, que treballi la privacitat, que treballi les relacions de poder i que incorpori les particularitats de l'entorn digital.

Clar, això necessita professionals formats i famílies acompanyades, perquè les famílies no sempre tenen prou eines al seu abast com per poder atendre aquesta situació i les professionals tampoc no neixen formades i, per tant, necessiten, per tal de poder actuar i aconseguir, no només respecte als supòsits concrets, sinó també la retirada de continguts d'abús i la cooperació amb les autoritats des de la responsabilitat compartida.

Sí que ens preocupa especialment el que situa l'informe sobre el recorregut judicial, no? Aquesta durada, a més a més, amb un percentatge molt elevat dels procediments, superior als tres i, fins i tot, superior als cinc anys.

Compartim, doncs, la necessitat d'especialització judicial i de formació, la prova preconstituïda, que ens sembla fonamental. I valorem, en aquest sentit, el model Barnahus, que és cert que ha contribuït a aflorar el que fins ara era, segurament, només la punta de l'iceberg.

I acabo, presidenta. En aquest sentit, voldríem formular dues preguntes. Quines millores considereu prioritàries pel que fa a la Barnahus en termes de coordinació, també en d'altres instàncies, per reduir aquesta revictimització i prioritzar la prova preconstituïda.

I en l'àmbit de la prevenció, què cal reforçar als centres educatius i com poden actuar les famílies perquè puguin identificar les famílies i també les pròpies víctimes d'aquestes violències i demanar ajut, especialment quan l'agressor pertany al seu entorn.

Gràcies.

**La presidenta**

Gràcies, diputada. Mirem tots una mica de cenyir-nos al temps, eh?

A continuació serà el torn del Grup Parlamentari de Junts, amb la diputada Sònia Martínez Juli.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Sònia Martínez i Juli**

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull agrair la seva presència avui aquí a la Comissió d'Infància.

Aquesta feina que fan vostès és inestimable per tots els infants i les famílies i també doncs per aquells que tenim la responsabilitat de legislar i fiscalitzar també les polítiques públiques en matèria de protecció a la infància.

Des de Junts som plenament conscients que la violència sexual contra infants i contra adolescents en aquest entorn digital és una realitat que preocupa, que exigeix molta més prevenció, molta més protecció i, sobretot, una resposta institucional a l'altura de la gravetat d'aquest problema.

Les xifres que surten en aquest informe no són estadístiques. Darrere de cada dada tenim un infant, tenim una família que el sistema ha de ser capaç d'acompanyar i, sobretot, de protegir.

I per això, des del Grup Parlamentari de Junts li volem formular algunes preguntes. En l'informe s'assenyala que molts infants ja naveguen per internet abans dels deu anys i que l'edat mitjana de les víctimes és d'uns tretze anys. Volíem preguntar-li si vostès creuen que les polítiques de prevenció actuals s'inicien prou aviat o quin tipus d'actuacions s'haurien de prioritzar en escoles i instituts per poder arribar a aquests infants en el moment adequat, molt abans d'aquesta exposició..., o que el risc ja sigui un fet.

També sobre la durada dels processos judicials. Que una víctima menor d'edat hagi de suportar un procés judicial de tres anys, com succeeix amb les dades que vostè ens explicava, a veure, doncs, quins serien els colls d'ampolla que s'han identificat en aquest procediment o quines reformes o bé quins recursos considereu que són imprescindibles perquè tot aquest procés pogués ser molt més àgil.

I també una de les recomanacions d'aquest informe..., vostè deia que es demana una major responsabilitat de les empreses tecnològiques. Nosaltres compartim aquesta exigència i ens agradaria conèixer la seva opinió sobre quines són les obligacions concretes que haurien de tenir aquestes plataformes que utilitzen normalment els infants en tema de prevenció, detecció i també de comunicació de casos de violència sexual.

I, bé, per no repetir les preguntes que ja ha fet la diputada que m'ha precedit, només donar-li les gràcies un altre cop per la seva feina i per la seva presència avui. I estem convençuts que aquests informes són molt importants perquè les polítiques no perdin mai de vista el protegir els infants.

Gràcies.

**La presidenta**

Molt bé, gràcies, diputada. A continuació serà el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb el diputat Carles Campuzano Canadés.

**Carles Campuzano i Canadés**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, senyora presidenta. Agrair la compareixença del senyor Pérez, la informació que ens trasllada.

Certament, estem davant d'un fenomen esfereïdor i crec que les dades del seu informe posen llum a una realitat que poc o molt coneixem perquè en els mitjans de comunicació se'n fan ressò, però el seu informe ens objectiva la qüestió de la que estem parlant i, per tant, és rellevant.

En les seves recomanacions vostès han insistit molt en algunes febleses que tenim en el sistema judicial, aquesta necessitat d'augmentar les seccions d'infància i adolescència, necessitat d'augmentar les fiscalies especialitzades, la necessitat d'incrementar l'acompanyament i el suport tècnic a magistrats, jutges, els equips tècnics que acompanyen el poder judicial, la transcendència de la formació i el garantir la prova preconstituïda, que són qüestions rellevants a l'hora de garantir els drets dels infants del nostre país, però que són qüestions que, bona part d'elles, depenen també del Ministerio de Justicia de l'Estat. I, per tant, en prenem nota perquè caldrà traslladar al Govern espanyol també des del Departament de Justícia de la Generalitat a aquesta qüestió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vostè posava en valor el que representen les Barnahus. i què li haig de dir-li jo? A la meva vida anterior, l'any 2022, hi havia una Barnahus a Catalunya, quan vam acabar la legislatura, ni hi havia catorze en marxa. Un projecte que vam poder desenvolupar molt amb el suport de Save the Children i de la qual ens sentim especialment satisfets, amb aquesta vocació de ser referència al sud d'Europa en aquest dispositiu.

I aquí, amb la línia del que li plantejava la senyora Lozano, ens agradaria saber, les actuals Barnahus què haurien de fer més per combatre el fenomen de la violència digital contra els nens i les nenes, si és que hi poden fer alguna cosa més enllà del que avui ja estan fent.

I, finalment, part d'aquesta discussió té a veure també amb el marc europeu. I m'agradaria conèixer si els anuncis que ha fet en els darrers temps la Comissió Europea, la presidenta de la Comissió Europea, de regulació de la prohibició d'accés a la xarxa social dels menors d'edat van en la bona línia, si aquí hi trobarem recorregut. Perquè semblaria que, davant de les grans tecnològiques, ni el poder

que avui té la Generalitat ni el poder que avui té l'Estat són suficients per garantir que aquestes companyies limitin el mal que poden fer entre la infància i l'adolescència i, per tant, necessitem un marc europeu que es desplegui amb tota la seva contundència.

La seva és una organització de caràcter internacional, no és només present a Catalunya. I per tant, des d'aquesta perspectiva i amb la informació que vostè ve, quina valoració fan en relació al fenomen de la violència digital contra els nens i les nenes de les iniciatives de la Unió Europea en aquest camp?

Res més i agrair-los, com sempre, la molt bona feina que s'hi fa en defensa dels drets dels nens i les nenes.

**La presidenta**

Molt bé, gràcies, diputat. A continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, té la paraula la diputada Montserrat Berenguer i Messeguer.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Montserrat Berenguer Messeguer**

Gràcies, presidenta. En especial al senyor Antoni Pérez, director a Catalunya de Save the Children, per la compareixença d'avui i la presentació d'aquest informe, que mai ens deixen indiferents.

Bé, el tema del *grooming*, un tema molt preocupant, l'assetjament sexual a través dels mitjans o entorns digitals. Al vídeo surt una paraula clau, quan diu «canvia de joc», conta-ho, és a dir, explica-ho. Per tant, entenem que és imprescindible treballar aquesta comunicació, aquest vincle de confiança en aquests infants i adolescents, que és bàsic poder explicar-ho a un adult de confiança i a un referent vàlid.

En aquest sentit, voldria jo adreçar-li la pregunta, quines mesures i actuacions creu que serien necessàries implementar en diferents àmbits, l'educatiu, des de l'àmbit de la salut, social, tant adreçades als propis infants, aquelles detecció de senyals d'alarma, quan deia, m'està demanant, no?, que engega la càmera, eh?, això, la senyal d'alarma. I d'altres, també a famílies i a professionals.

Registrem també la necessitat de fiscalia especialitzada, ho traslladarem, i també de jutjats especialitzats en matèria de violència a infants i adolescents, a nivell d'Estat i de Govern espanyol.

I per altra, també heu dit que un seixanta-cinc per cent de les víctimes han de declarar més de dues vegades Llavors, si tenen cabuda amb aquestes Barnahus o no és suficient? Què fa falta més, doncs? M'ha precedit el diputat Campuzano, que també s'hi ha referit.

Per què han de declarar més de dues vegades aquestes víctimes i infants de *grooming* si les Barnahus, en teoria, ja seria l'espai on s'hauria de dur a terme aquesta prova preconstituïda?

I d'altra, també m'ha sorprès la data que un setanta-vuit per cent d'aquests perfils no tenen antecedents penals. Per tant, difereix una mica d'aquell perfil d'abusador sexual físic més presencial, i entenem que també aquí caldria fer una feina també ja de registre i d'un dibuix, d'un perfil també molt concret i molt específic en matèria d'aquest abús sexual digital.

I gràcies, novament, per la seva feina i a Save the Children.

**La presidenta**

Moltes gràcies, diputada. Atès que no hi ha cap diputat del Grup Parlamentari de VOX ni del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular ni del Grup Mixt, doncs passaríem ara al torn del Grup Parlamentari de Socialistes Units per Avançar, amb la diputada Mónica Ríos García.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Mónica Ríos García**

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Moltíssimes gràcies, senyor Pérez, per l'explicació de l'informe.

Compartim l'èxit del model Barnahus. És veritat que hi ha un increment de denúncies, però això, amb una mirada, entre cometes, eh?, positiva perquè és veritat que és la manera que pugui aflorar aquests nens i nenes que, malauradament, han de patir aquests abusos. Per això el Govern, evidentment, ha continuat desplegant el model perquè creiem que va més enllà de qualsevol ideologia o governi qui governi, no?

Recollim les recomanacions que, bé, com han explicat, són de caire judicial. I és veritat que compartim aquesta necessitat de reduir aquests temps perquè, ja es genera un trauma que moltes vegades és difícil de treure, en tota la seva vida, eh?

Són situacions molt complexes que poden afectar una persona tota la vida. Per tant, recollim aquestes recomanacions.

Però més enllà d'això, jo també una mica..., la diputada Junts s'hi referia, si parlem ja del caire preventiu, no?, que no arribi a passar o, com a mínim, poder donar totes les eines als infants i adolescents perquè puguin reaccionar i que no acabin caient en la trampa d'aquest *grooming*.

És cert que, no sé si està al cas, però el Govern ha impulsat el model català de benestar digital, va anunciar seixanta-set mesures, algunes relacionades amb el tema dels entorns digitals i aquestes violències sexuals.

També..., bé, evidentment, per exemple, eh?, mesures de formació dels professionals per reforçar la seva capacitació; materials preventius de Mossos d'Esquadra, també per sensibilització a famílies i als menors; també un pla pilot que es diu Xarxaneta per facilitar la detecció i retirada de continguts nocius a les xarxes, i una futura llei de benestar digital, que ho plantegen com un avantprojecte de llei.

Jo sí que, bé, com a grup parlamentari, evidentment, que dona suport al Govern, com a experts, no?, i amb la seva trajectòria en la protecció de la infància, sí que estaria molt interessada en si pot fer una mica de valoració i, fins i tot, si veu que hi ha alguna mancança en aquestes mesures que s'han plantejat per poder treballar plegats perquè..., vull dir, vostès no estan al Parlament, però sap que treballem plegats en moltes qüestions que portem a terme perquè no pot ser d'una altra manera, no?

I, bé, agrairia això, si em pogués fer una mica de valoració del que està portant a terme, diguem, en aquest àmbit el Govern actual.

Moltíssimes gràcies.

Fitxer 4

**La presidenta**

Gràcies, diputada. Doncs ara, a continuació, el senyor Antoni Pérez ens podrà donar resposta a aquestes preguntes per un temps de deu minuts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Antoni Pérez Francès** (director a Catalunya de Save the Children)

Doncs moltíssimes gràcies, diputades, per la seva participació i sobretot també per..., bé, sempre ens agrada molt treballar de la mà de vostès i saben que ho fem en la mesura del possible, així que agraïdes també per les gràcies, no?

Parlàvem... Bé, hi ha diverses preguntes basades en el tema de la prevenció i el tema de la protecció. El que hem d'entendre, i crec que ho entenem totes bé, és que el món digital ja forma part del dia a dia de cadascuna de nosaltres i, sobretot, més encara dels infants, no?

Llavors, ja està aquí i deuríem d'integrar en tots aquells espais que els infants gaudeixen, com per exemple l'escola, les mesures preventives. Aquí a Catalunya ja estan fent-se coses. Ho sabem, no? Això, diputada, que estava vostè contant-me, totes les mesures que estan fent-se, que, òbviament, les valorem totes en positiu, no? Ara mateix tampoc em posaré..., però ho valorem en positiu.

Per exemple, nosaltres advoquem que l'ús, saber com utilitzar internet és una de les línies on hem de treballar, això és fonamental. Però l'altra també és l'educació afectiva-sexual. Això portem dient-ho aquí una barbaritat de temps.

Vostès saben que també hi ha alguns grups que això de parlar d'afectiu-sexual no els ve de gust, però és el dret màxim a l'educació dels infants i que tinguin la capacitat per decidir per ells mateixos. Llavors, nosaltres continuem empenyent en aquesta direcció. Per sobre de tot, el dret dels infants a rebre l'educació més adient per ells i elles possible i no pas pel seu entorn, pels seus pares, pels seus... O sigui, el dret fonamental a l'educació d'aquests infants.

Llavors, què més...? Ara mateix, pensem que és una bona oportunitat tot el tema judicial, no? Més enllà de tot el tema preventiu, de formació, etcètera, pensem que tenim anys treballant també en aquesta línia judicial i el comptar amb la especialització màxima aquí al nostre país seria molt interessant.

De les tres seccions judicials que es van obrir l'any passat, aquí a Catalunya en tenim una. Nosaltres, com a Save the Children, ens vam reunir amb el conseller. Tot bé, el conseller també molt interessat. Ara, a final d'aquest any, hi ha una valoració per part del Departament de Justícia i preguem des d'aquí que..., bé, hi haurà punts de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

millora, per suposat, nosaltres també estem informades de possibles punts de millora, però el que s'ha de fer és apalancar aquesta secció i apalancar-ne totes aquelles que puguin arribar. Nosaltres estem dient que l'ideal serien quatre, però, si d'aquestes tres que es van obrir, n'aconseguim alguna més, doncs anem en la bona direcció. Per això que vostè em preguntava pel coll d'ampolla, pensem que tot el tema de judicial ens ajudarà.

També se'm preguntava des del principi quines són les exigències de cara a les empreses tecnològiques i es preguntava si estàvem alineats amb Europa. Malauradament, la proposta de llei aquesta que ha decaigut parlava de mesures que tipifiquessin l'ús dels algoritmes i també de la major responsabilitat penal de cara a les plataformes.

Resulta que les plataformes tenen molt a veure amb tot plegat perquè no necessàriament creen el mal, o sigui, el missatge dolent o el crim moltes vegades no el creen les plataformes, però sí que les eines de les plataformes ajuden a dimensionar-ho. Per això hi ha, clarament, una responsabilitat per part de les plataformes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Que al lloc de naixement de moltes d'aquestes plataformes, com són els Estats Units de Nord-Amèrica, ja estiguin havent-hi multes i responsabilitats de caire penal doncs és un bon pas, no? Perquè, com vostès saben, tots aquests anys enrere no se les podia tocar molt a les plataformes digitals perquè de seguida saltava la matriu, no?, l'Estat, no? Però pensem que s'ha de canviar el paradigma i s'ha de treballar sobre l'efecte amplificador que tenen.

Això no vol dir que s'ha de prohibir sempre als infants. Els infants ja estan vivint en un món digital i viuran tota la seva vida, probablement, en un món digital. Hem de prohibir fins on puguem prohibir, no?, però que no sigui... Els infants han de créixer amb el reconeixement d'allò que els pot fer mal. Llavors, ara mateix estem en aquesta fina línia.

Vam participar també, quan pertocava amb l'actual consellera d'Educació, amb la prohibició de les *tablets* i dels mòbils que va arribar el curts passat, que ara s'ha consolidat. Però s'han de prohibir certes coses perquè, ara mateix, no tenim la

informació suficient, però s'ha de fer créixer als infants en què són ells i ells els que han de delimitar els temes.

Se m'ha preguntat també la prova preconstituïda. La prova preconstituïda és obligatòria als menors de catorze anys. Pot ser que algun percentatge d'aquest trenta-cinc per cent que apareix a les dades doncs que siguin joves o adolescents o infants per sobre dels catorze anys que no hagin estat recollits. Però la prova preconstituïda..., i s'ha de forçar també a tots els jutges i jutgesses que ha de ser estrictament obligatòria en els menors de catorze anys.

Se'm preguntava també què més fer amb les Barnahus. Ja els he dit que nosaltres..., però ja fora del nostre àmbit. Nosaltres no som una entitat, vostès saben bé, que proveeix de serveis a l'Administració. A nosaltres ens agrada dir que som una entitat independent, perquè sí que és veritat que rebem fons de les administracions públiques, del Govern català, del Govern de l'Estat, del Govern municipal, etcètera, però no es nodrim, fonamentalment, d'això.

Llavors, ara mateix, per part nostra estem treballant en l'escola de jutges d'aquí de Barcelona, des de fa molts anys, des d'abans de la pandèmia que ho fem. Formem tots els jutges i jutgesses de l'Estat amb el tema de la Barnahus.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Estem, com els he dit, intentant avaluar el sistema Barnahus amb diners que hem aconseguir «apalancar» d'una fundació estrangera i, a més a més, són molts diners. Llavors, també els demanem empenta, bé, això ho parlem directament amb el conseller, però que sàpiguen que estem aquí.

I també la formació de tots els professionals, que també han detectat vostès i també m'han dit vostès que és molt necessari continuar formant els professionals.

Doncs..., no sabria què més dir. Crec que he anat responent més o menys al que m'han dit totes vostès.

Allò de les mesures. Òbviament, es pot entrar en molt més detall, ara mateix no estic capacitat per entrar-hi al detall, però, ja els dic, penso que anem en la bona direcció. Penso que a Catalunya, aquí en el quadernet aquest queda ben reflectit que, respecte a altres territoris de l'Estat, estem ben situades, però els números són aclaparadors i hem de continuar enfortint tot allò que ja tenim, no? Des del mateix

COCOBE, de les mesures que vostè està dient-me, del que s'ha aconseguit també al sistema educatiu, etcètera, etcètera.

Així que segur que ens tornem a veure per aquí i, com sempre, a la seva disposició per poder treballar aquelles temàtiques que vostès considerin i sempre en favor de la infància i de l'adolescència catalana.

Moltíssimes gràcies a totes.

**La presidenta**

Molt bé, doncs agrair, com no, també aquestes explicacions tan interessants, com sempre, que ens ha fet avui el director a Catalunya de Save the Children, el senyor Antoni Pérez. A tots els diputats per la seva participació en aquestes preguntes i debat.

I, a continuació, farem un breu recés esperant a veure si arriben els següents compareixents, que, com sabeu, és una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, que sembla ser que potser encara no han arribat. *(Veus de fons.)* Estan identificant-se. Per tant, fem un breu recés per anar al lavabo i no us despisteu gaire perquè quan siguin aquí començarem, d'acord?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

**La presidenta**

Molt bé.

**Compareixença d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya per a informar sobre les línies d'actuació en l'àmbit de la infància**

357-01298/15

Doncs donem continuïtat a aquesta sessió d'avui amb la senyora Olga Giner, presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, per...

Fitxer 5

...informar sobre les línies d'actuació en l'àmbit d'infància que fan des del seu Col·legi. I per fer-ho, tindrà un temps de vint minuts.

**Olga Giner** (presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya)

D'acord. Molt bona tarda, presidenta, diputades, diputats, gràcies per convidar-nos a aquesta comissió.

Comparec avui en representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya per compartir la nostra mirada sobre cap a on creiem que han d'avançar les polítiques d'infància a Catalunya. Ho fem des de la perspectiva d'una professió que acompanya infants, adolescents i famílies en àmbits molt diversos i que coneixem de primera mà tant les situacions de vulnerabilitat com les oportunitats que ofereix una intervenció socioeducativa adequada.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I voldríem començar amb una idea molt senzilla. Quan parlem de polítiques d'infància, hem de parlar de tota la infància, no només de la infància en situació de risc, no només de la infància que arriba al sistema de protecció, no només dels infants quan apareix una dificultat. Quan parlo d'infància, em refereixo a infància i adolescència, eh?, també.

La infància és un grup social i una etapa de la vida amb identitat pròpia i tots els infants i els adolescents són subjectes de drets. Per això creiem que Catalunya té pendent fer un pas important, passar d'unes polítiques d'infància centrades, principalment, en la protecció a una política d'infància integral, universal, preventiva i promotora de drets.

Sobre què creiem que ens està dient avui la realitat de la infància? Tota la infància ha de formar part de les polítiques d'infància. La convenció sobre els drets de l'infant va suposar un canvi de paradigma. Els infants deixen de ser només objecte de protecció i passen a ser subjectes de dret. Això implica universalitat, però també indivisibilitat i interdependència dels drets.

El dret a l'educació, el dret a la salut, a la participació, el dret a la identitat, el dret a l'alimentació o el dret a viure en unes condicions adequades no són compartiments

separats. Els drets es relacionen entre si i aquesta concepció també és present en el nostre ordenament. La llei de drets i oportunitats en la infància i l'adolescència de 2010 parteix d'aquesta mirada. Per tant, el repte que tenim no és tant disposar d'un marc de drets com fer que aquest marc sigui realment transversal en les polítiques públiques.

Una segona idea seria, protegir és imprescindible, però no és suficient. El sistema de protecció té una funció essencial. Quan un infant es troba en una situació de risc o de desemparament, la societat té l'obligació d'actuar. Però una política d'infància no pot començar quan el problema ja és visible. Necessitem actuar abans. Necessitem polítiques de prevenció. Necessitem polítiques de promoció. Necessitem espais educatius comunitaris, culturals, esportius i de lleure accessible per tots els nens i les nenes. Necessitem acompanyar les famílies i necessitem que els infants i adolescents puguin exercir els seus drets en la seva vida quotidiana.

Per això des del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya defensem que protecció, prevenció i promoció no siguin tres polítiques separades, sinó tres dimensions d'una mateixa política d'infància.

La infància no és competència d'un sol departament. Els infants no viuen dins d'un departament de la Generalitat, transiten per diferents sistemes, per l'escola, per la salut, per l'espai comunitari, per la cultura, per l'esport, pels serveis socials i, en determinades situacions, pel sistema de protecció o pel sistema de justícia. Per això garantir els drets dels infants requereix una responsabilitat compartida del conjunt de les polítiques públiques.

Aquesta és una idea que altres països han començat a desenvolupar sota el concepte de «transversalització de la mirada d'infància», conegut en anglès com a *child mainstreaming*. No es tracta només de tenir bones polítiques específiques d'infància, es tracta que totes les polítiques públiques es preguntin quin impacte tenen sobre els infants i adolescents.

Què implica una política d'habitatge per als nens i les nenes? Què implica una política de mobilitat? Què implica una política de salut? Què implica una política cultural? Què implica una política econòmica? Aquesta mirada ja existeix en altres

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

àmbits de les polítiques públiques. Creiem que la infància i l'adolescència també necessiten fer aquest pas.

Una altra idea seria la transversalitat, que no pot dependre només dels professionals i les professionals. Sovint parlem de treballar en xarxa i, evidentment, és necessari, però no podem deixar la transversalitat només en mans de les professionals. La coordinació ha de ser també una responsabilitat institucional. Necessitem objectius compartits, necessitem dades, necessitem planificació, necessitem responsabilitats definides i necessitem saber si les polítiques que impulsen estan millorant realment la vida dels infants i adolescents.

Catalunya ja disposa d'instruments importants, el Pacte per la Infància va representar un pas molt rellevant. També disposem de la planificació integral en matèria d'infància i adolescència. El que considerem necessari és actualitzar, desenvolupar i dotar de continuïtat aquesta mirada transversal, amb objectius i indicadors que permetin fer-ne el seguiment.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Una cinquena idea que plantegem és que els infants han de tenir veu en les polítiques que els afecten. Si afirmem que els infants són subjectes de drets, això té una conseqüència directa, han de poder participar en les decisions que els afecten. La participació no pot ser només una consulta puntual, ha de formar part de la manera de com dissenyem, com implementem i com avaluem les polítiques d'infància i adolescència.

Escoltar els nens i nenes no és només una qüestió metodològica, és una qüestió de drets i també és una manera de fer polítiques públiques més ajustades a la realitat.

El que proposem al Parlament i al Govern. A partir d'aquest diagnòstic, des del Col·legi volíem proposar cinc línies concretes d'actuació. La primera, construir una política d'infància universal. Cal avançar cap a una política que incorpori tota la infància i que integri protecció, prevenció i promoció. La protecció ha de continuar sent una responsabilitat essencial, però hem d'aconseguir que cap infant i adolescent entri en el radar de les polítiques públiques només quan apareix una situació de risc.

Dos, fer la mirada d'infància un criteri de Govern. Proposem avançar cap a una transversalització de la perspectiva d'infància en el conjunt de l'acció pública. Això

podria concretar-se en eines com avaluacions d'impacte sobre els drets dels infants, indicadors comuns de benestar infantil, pressupostos en perspectiva d'infància, objectius compartits entre departaments i mecanismes de seguiment públic. No cal inventar-ho tot des de zero. Hi ha experiències internacionals que poden ajudar-nos a explorar aquest camí. Des de Nova Zelanda fins a Finlàndia, Suècia, Escòcia o Irlanda són referents. No es tracta de copiar models, es tracta d'aprendre d'experiències que comparteixen una mateixa idea. La infància és una responsabilitat de Govern.

Una tercera idea seria actualitzar els instruments de planificació de les polítiques d'infància. Considerem necessari revisar i actualitzar els grans instruments de país en matèria d'infància i fer-ho amb una perspectiva transversal, amb objectius concrets, indicadors, calendari i mecanismes d'avaluació. No només volem plans, volem capacitat real de transformació.

Una quarta proposta seria la de reforçar la xarxa socioeducativa. Cal reforçar els espais on els infants i adolescents desenvolupen la seva vida quotidiana, i aquí l'educació social té un paper específic. La nostra professió té experiència en la relació educativa, l'acompanyament, el vincle, el treball comunitari i la connexió entre diferents sistemes. Per això defensem una presència més transversal de l'educació social en les polítiques d'infància. No per substituir altres professionals, sinó per sumar una mirada que és necessària.

I, sobretot, no volem que l'educació social sigui convocada només quan el conflicte ja ha aparegut. També volem ser presents en la prevenció, la promoció del benestar i la garantia dels drets dels nens, de les nenes i dels adolescents.

Una cinquena proposta seria la d'incorporar la participació dels infants i adolescents en la governança. Finalment, cal garantir que els infants i adolescents puguin participar de manera efectiva en les polítiques que els afecten, no només com a persones destinatàries, sinó com a ciutadans i ciutadanes de ple dret i com a agents socials.

Per acabar, voldríem fer-ho amb una idea. Durant molts anys hem construït les polítiques d'infància al voltant de la pregunta: què fem quan un infant està en situació de risc?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta pregunta continuarà sent imprescindible, però creiem que avui ens hem de formular una altra: què ha de fer un país perquè tots els seus infants i adolescents puguin exercir els seus drets i desenvolupar les seves trajectòries vitals amb les mateixes oportunitats?

La resposta no pot venir només dels serveis socials, no pot venir només del sistema de protecció, no pot venir només del sistema educatiu i tampoc pot venir només de les professionals. Ha de ser una responsabilitat compartida del país.

Per això, des del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya proposem avançar cap a una política d'infància i adolescència que sigui universal, perquè s'adreci a tota la infància; integral, perquè connecti els diferents drets i sistemes; preventiva, perquè no esperi que aparegui un problema; participativa, perquè escolti els infants i adolescents, i transversal, perquè la infància no sigui només una política sectorial, sinó una perspectiva que travessi el conjunt de l'acció pública.

Catalunya té una trajectòria, una legislació i unes professionals que permeten fer aquest pas i des del Col·legi Professional volem posar-nos a disposició del Parlament, del Govern i dels diferents agents per contribuir a definir-lo. Perquè garantir els drets de la infància i l'adolescència no és només protegir els infants i els adolescents quan ho necessiten, és construir un país que tingui en compte els nens i les nenes cada vegada que es pren una decisió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Molt bé, moltes gràcies. A continuació, doncs, serà el torn dels grups parlamentaris perquè facin les seves consideracions i les seves preguntes i per fer-ho, en primera instància, té la paraula la diputada Sònia Martínez i Juli, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb un temps de tres minuts.

**Sònia Martínez i Juli**

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull començar agraint la seva presència avui aquí, a la Comissió d'Infància. Aquesta compareixença creiem que és necessària, i més, no?, perquè també parlem d'una professió que en molts sentits és la columna

vertebral del sistema de protecció de la infància i també perquè ho fem en un moment en què aquest sistema acumula moltes tensions que no podem ignorar.

Jo voldria centrar-me en el tema de la participació dels infants, en el dret que tenen de ser escoltats. I voldria demanar-li el seu parer sobre els consells d'infants o..., bé, tenen diferents noms, sobre aquest òrgan de participació dels infants i dels adolescents, si vostè creu que són una eina efectiva o moltes vegades és per quedar bé i complir amb què s'està escoltant en els infants.

I també voldria demanar-li sobre aquesta participació dels infants i dels adolescents tutelats, perquè vostès és veritat que han reivindicat diverses vegades els consells de participació en els centres de protecció com un mecanisme fonamental per garantir també els drets dels infants tutelats. I m'agradaria saber en quin punt es troba avui aquesta reivindicació i si existeixen espais de participació efectiva en els centres catalans, si s'està fallant, on es falla, i com podríem consolidar-los per tal que no siguin, com deia, una formalitat, sinó que siguin reals.

Gràcies.

**Olga Giner** (presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya)

D'acord. Doncs...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**La presidenta**

Perdoni, perdoni. Al final tindrà un torn de deu minuts per respondre les preguntes.

**Olga Giner** (presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya)

Ah, per respondre. D'acord, doncs me l'apunto.

**La presidenta**

Sí. A continuació serà el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb la seva diputada la senyora Najat Driouech Ben Moussa.

**Najat Driouech Ben Moussa**

Gràcies, presidenta. I, en primer lloc, donar les gràcies i la benvinguda un cop més aquí al Parlament a la senyora Olga Giner en representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials, que aquest matí també hem pogut sentir el seu

company referent a un altre tema també relacionat amb infància en aquesta mateixa sala.

Quan vostè situa la política d'infància, segons com ho veuen vostès des de la seva perspectiva de Col·legi d'Educadores i Educadors Socials, compartim aquesta visió que tenen que ha de ser una política integral, de prevenció, de protecció i, sobretot, també, no?, que ha d'estar al conjunt de totes les polítiques públiques.

I la pregunta que nosaltres li traslladem és, de quina manera, com es podria fer poder incorporar tots aquests conceptes alhora perquè donem aquesta política integral i de qualitat.

L'altra pregunta que plantejo...

Fitxer 6

...és, vostè ha dit, hem de revisar els programes. Entenc que també es refereix a revisar la legislació, perquè és evident que la llei d'infància, que es va aprovar ja fa uns anys, no representa, ni tan sols incorpora la visió de la infància real que tenim al país, no? I per això li pregunto si també es refereix a la revisió legislativa o a alguns altres programes específics.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'altre element que per nosaltres també és important i és que nosaltres, des d'Esquerra Republicana, hem intentat, quan estàvem a Govern, situar la perspectiva d'infància. I, de fet, el president Aragonès, en els darrers pressupostos que va aprovar en aquest Parlament, incorporava la perspectiva d'infància en tot el conjunt dels pressupostos. La qual cosa també compartim, valorem i agraïm que vostè també avui torni a situar la importància d'aquesta perspectiva d'infància en els pressupostos, no?

I per això li pregunto si cal continuar incorporant aquesta perspectiva en els pressupostos de la Generalitat, si això també s'hauria de traslladar als ens locals.

I per l'altra part, vostè ha dit participació. Ja li ha preguntat la companya pels consells d'infants. Jo tinc molt bon record del Consell d'Infants, perquè vaig ser consellera dels infants ja fa uns anys i, realment, dona l'oportunitat que els infants també decideixin sobre allò que es fa al seu municipi, no?

I per últim –se m'acaba el temps, presidenta–, la pregunta que li volia traslladar és com valora vostè des del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials que el Govern actual ja hagi prescindit, d'alguna manera, de la Secretaria d'Infància que teníem fins aquest moment. Això no difumina l'acció i la importància de les polítiques d'infància tal com està la situació respecte a la infància i amb un trenta per cent de la pobresa infantil a Catalunya?

Moltíssimes gràcies.

**La presidenta**

Gràcies, diputada. A continuació és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, amb la seva diputada Montserrat Berenguer i Messeguer.

**Montserrat Berenguer Messeguer**

Gràcies de nou, presidenta. La senyora Olga Giner, presidenta del Col·legi d'Educadors i Educadores Socials de Catalunya, la seva opinió, coneixement i expertesa és vital, és imprescindible en la infància i l'adolescència, també inspiradora de polítiques públiques.

Voldríem preguntar, en aquest sentit, en referència a la situació que hem viscut aquí a Catalunya, com alguns centres educatius, molts dels quals definits també d'alta complexitat, han vist que els seus educadors han vist cessat el seu lloc de treball. Quines actuacions s'han pres com a Col·legi? Quina resposta han obtingut per part del Govern, de l'Administració? I en quin punt està aquesta situació?

Per altra banda, també, i relacionat amb quelcom, el tema de l'intrusionisme professional o laboral. Hi ha diferents llocs de treball que estan contractant, i ens consta, integradors socials en lloc d'educadors socials, perquè així s'opta per oferir aquests sous més baixos, malgrat que és una tasca a desenvolupar per part d'un educador social i està categoritzat com a tal. Quin és el seu treball, com a col·legi, i quines accions estan emprenent en aquest sentit?

Vostè també s'ha referit a la mirada d'infància com un criteri de govern i ha referit experiències positives i de referència d'altres països europeus i més enllà d'Europa. Si podria, almenys, anomenar, el temps ja sé que és molt escuet, però resumir-nos o anomenar-nos alguna experiència d'algun país en concret que pugui servir-nos.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I per anar acabant, en el sistema de protecció a la infància, pel que fa als infants i adolescents tutelats pel sistema de protecció, en quina mesura vostès estan participant en el disseny d'aquest sistema, en el disseny de projectes educatius de centres d'acollida, centres residencials i d'altres mesures de millora al sistema de protecció a la infància.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Gràcies, diputada. I a continuació serà el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, amb la diputada Núria Lozano Montoya.

**Núria Lozano Montoya**

Sí, gràcies, presidenta. Gràcies per la compareixença, per la tasca que fan des del Col·legi.

Des de Comuns volem començar reconeixent, precisament, la vostra contribució a la defensa dels drets dels infants i adolescents, que, a més a més, és una perspectiva que, efectivament, compartim que hauria de tenir un abordatge transversal i que hauria de ser una de les principals prioritàries de l'acció de Govern. D'aquí la importància d'incorporar aquesta perspectiva d'infància a la tasca pressupostària. Com creuen vostès que s'hauria d'introduir aquesta perspectiva? Quina metodologia els hi semblaria més adient? De quins instruments consideren que ens hauríem de dotar?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, en qualsevol cas, la tasca a la que feia referència consisteix a acompanyar, a generar confiança, a construir vincles, a detectar una situació de malestar abans que s'esdevingui una crisi, a escoltar un adolescent que potser no troba cap altre espai on explicar què li passa i ajudar les famílies a sostenir la criança quan les condicions de vida els ho posen molt difícil.

Defensem que les polítiques d'infància han de partir dels drets i de les condicions materials de vida també. Per tant, la pobresa, la inseguretat residencial o la falta d'accés al lleure condicionen les oportunitats dels nostres infants i adolescents.

I en aquest sentit, la precarietat econòmica d'una família no s'hauria de confondre amb una falta de capacitat per cuidar els seus fills. Per tant, cal suport públic i

respostes que permetin viure i créixer amb dignitat. Per tant, la prevenció té un paper absolutament fonamental, en parlàvem aquest matí, precisament, a la Ponència de llei sobre drets de la infància i acolliment.

I des d'aquest punt de vista, la diputada Driouech introduïa el tema, ens sembla molt important conèixer el seu punt de vista sobre quin tipus de polítiques serien més pertinents per combatre la pobresa infantil, tenint en compte que, segons un informe d'Ivalua, les dues condicions que més impacten en la pobresa severa de les unitats familiars al nostre país és l'existència de menors al nucli familiar i la condició de família «monomarental» de les mateixes.

I aquí entenem que l'educació social té un paper fonamental als serveis socials, però també als centres educatius, als serveis d'intervenció socioeducativa, als centres de protecció i als espais de caràcter comunitari. La vostra mirada connecta allò que massa sovint les administracions, de manera, nosaltres entenem, que errònia, aborden per separat: l'escola, la família, la salut, l'habitatge, el barri i el lleure com a nuclis dissociats que no tenen cap tipus d'interrelació entre ells. Malgrat, efectivament, les condicions de vida de la infància són el resultat de la interacció de tots aquests elements.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per això defensem, com deia anteriorment, reforçar la prevenció i la intervenció comunitària amb serveis accessibles i continuïtat en l'acompanyament. I arribar a temps exigeix, doncs, professionals que disposin de temps per conèixer els infants i els adolescents per treballar amb les famílies, per coordinar-se amb els altres serveis... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo, presidenta. I també amb unes condicions laborals que no provoquin una rotació constant, de forma que això faci que els infants puguin perdre una persona de confiança, perquè aquest vincle és central per la reparació, l'estabilitat i el desenvolupament personal i, per tant, l'estabilitat dels equips forma part de la qualitat de la protecció.

Gràcies.

**La presidenta**

Molt bé. Gràcies, diputada. Faig saber també a la compareixent que no hi ha cap representant del Grup de VOX, del Grup de la CUP ni del Grup d'Aliança Catalana i,

per tant, en darrer terme farà la intervenció el diputat Mario García Gómez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

**Mario García Gómez**

Sí, gràcies, presidenta. Breument, perquè això de parlar l'últim i no repetir-se és una mica complicat.

D'entrada, agrair-li molt la seva compareixença. La veritat és que és un plaer tenir-la aquí. I, com a educador social i com a membre del Col·legi des del dia de la seva fundació, agrair la preocupació de tots els companys de la Comissió per la tasca que fan els educadors socials i per les seves condicions laborals. De debò que és d'agrair aquesta preocupació sobrevinguda.

Mirin, totalment d'acord amb la seva exposició. És ben cert que les polítiques d'infància són polítiques transversals, igual que ho són les polítiques de gent gran. Entenem que la qualitat d'un Estat del benestar l'hem de definir per la seva manera de protegir aquells col·lectius més vulnerables, que més necessiten de l'Estat del benestar, no? I, en aquest moment, on s'està impugnant moltes de les tasques i moltes polítiques públiques del nostre Estat del benestar democràtic, sentir-la avui doncs ha estat un confort, la veritat, que molt adient.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Recordar, i estem totalment d'acord, no?, que el paper de les polítiques d'infància no només està adreçat a aquells infants que estan en situació de risc i que més ho necessiten, sinó que han de ser polítiques adreçades al conjunt dels infants a Catalunya i basades, sobretot, en el criteri de la prevenció. Aquí estem totalment d'acord, no?, que cal actuar abans que el problema esdevingui greu, si volem tenir, realment, una cura específica, no? I per això aquest Govern ha passat del que era l'antiga DGAIA a la DGPPIA, no? Recordo que la «p» de prevenció, d'acord?

I tot i que som conscients de la situació que tenim de present, és ben cert que aquest Govern treballa, i treballa de valent, per aconseguir que les coses ni cauen del cel ni és un obrir un interruptor de tancar i obrir la llum, no?, sinó que per aconseguir un Estat del benestar que funcioni de debò, que protegeixi la infància en el seu conjunt, que treballi la prevenció com a criteri específic d'actuació.

I sí que volíem preguntar-li una mica el tema de la participació. Ja s'ha dit que hi ha consells dels infants, no?, però com considera vostè que seria una participació més adient, a nivell global de Catalunya, a nivell municipal, a nivell de certes polítiques, tenint en compte la mirada de la infància o escoltar-los, no? Com definir la participació perquè sinó queda en un terme, un concepte com una mica abstracte i, a vegades, aquesta abstracció dificulta després l'aplicació pràctica d'aquesta idea de transparència.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Gràcies, diputat. I ara sí que la compareixent podrà donar resposta i fer les seves consideracions als diversos grups parlamentaris, per un temps de deu minuts.

**Olga Giner** (presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya)

A veure si he recollit totes les preguntes, eh?

Començo pel tema de la participació, que la veritat és que m'agrada molt que hi hagi tant d'interès. I bé, com sabeu, el tema de la participació és un dret de la infància i sí que està més o menys regulat a nivell local, es recull amb molts reglaments d'ajuntaments, no?, on ja queda palès que és obligatori tenir un Consell d'Infància i Adolescència o un dels dos o els dos en conjunt. Llavors, a part de tenir els consells locals, està el Consell Nacional d'Infància i Adolescència de Catalunya, que segur que tots coneixeu, no?, i que em consta, a més, que la setmana passada, crec que va ser, que es va reunir aquí, em sembla que van venir aquí al Parlament, o sigui, que és visible, que existeix i que en teoria està treballant.

Fa uns anys aquests consells locals es reunien bastant sovint, hi havia una xarxa, inclús existia una de la Diputació, després hi havia tot un moviment a nivell de Generalitat que estava des de l'antiga DGAIA que es liderava, i sí que hi havia molta activitat.

També es va parlar en algun moment fa anys que seria obligatori que tots els municipis de Catalunya tinguessin consells d'aquest tipus. Això, l'obligatorietat no s'ha dut a terme, suposo que tampoc s'han posat suficients recursos. Seria una de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

les maneres, dotar de recursos econòmics per garantir que a tots els municipis hi puguin haver, de consells locals.

Llavors, els nens i nenes i adolescents que estan participant en aquests consells em consta que tenen veu en els seus municipis, per això es constitueixen aquests consells, i se'ls està donant l'oportunitat de participar a nivell local i aportar i millorar coses per a les seves ciutats i pobles, i això és molt interessant pel seu creixement, però també pel creixement d'aquests municipis, perquè amb una mirada d'infant es descobreixen coses que des de la mirada adulta no es pot arribar. Llavors, això s'està fent.

A nivell de centres, a nivell de protecció, on la llei diu, explícitament, que haurien d'existir mecanismes de participació infantil i adolescent, en alguns s'estan fent, en d'altres, de centres propis, ens consta que no s'està fent. Llavors, per això nosaltres en repetides ocasions hem fet publicacions on reclamem que es garanteixi el dret a participar dels nens i les nenes que estan tutelats.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 7

Ho hem dit moltes vegades i sabem que no s'està fent a tot arreu.

Lligat amb això de la participació i dels centres, que em preguntàveu sobre què estem fent des del Col·legi a nivell de la remodelació de centres o del model de centres que hi ha a la DGPPIA, actualment. Ja des de fa, em sembla que va ser com un any, ens van convidar a participar en un grup on estem diferents col·legis professionals, de psicologia, de treball social, de pedagogia i nosaltres, educació social. Un grup de treball on hem pogut assistir a diverses reunions, on se'ns va presentar una proposta, on nosaltres vam fer una contraproposta. I, actualment, estem en el punt que tenim fins al 26 d'octubre per fer una tercera contraproposta perquè no anem sols Col·legi d'Educació Social, sinó que ens hem unit els quatre col·legis i hem fet una proposta conjunta.

Aquesta proposta el que diu és que el que volem és que estiguem tots els professionals que treballem amb els nens i les nenes, que hi siguem presents, que es garanteixi que podem estar allà desenvolupant les nostres tasques.

Després també el que hem fet és revisar les propostes que ens han fet arribar i fer aportacions, aportacions del que pensem que falta. Algunes ens les han acceptat i d'altres no.

Llavors, amb aquesta tercera revisió tornarem a fer un altre text on direm en què estem d'acord i en què no. Perquè nosaltres, aquests quatre col·legis professionals, som els que coneixem la realitat i pensem que som els que més hem d'aportar. Però, bé, hi ha hagut diàleg l'únic que no hi ha hagut entesa del cent per cent, no? Llavors, estem en el punt aquest, que ara fins al 26 d'octubre tenim temps per fer aportacions i a veure aquí què és el que es defineix.

Què més? A veure... Estic llegint, eh?, les preguntes perquè... O sigui, un era aquest, el de Consells d'Infància.

I com es pot resoldre? Doncs invertint més. També, bé, de tots és sabut, invertir en infància és invertir en futur, no? Perquè si invertim en infància..., és invertir també en que no hi hagi pobresa, no?, i això és el futur de la nostra societat.

Què més? Sobre la pobresa infantil, que també dèieu, no?, sobre l'informe tan interessant d'Ivalua. Aquest tema, nosaltres el que sempre defensem és que s'ha d'invertir en infància, posar recursos, posar recursos professionals per poder portar a terme projectes i programes, d'acord?

Sobre els projectes i els programes que es poden dur a terme i on hem de treballar els educadors socials, no?, que també em comentàveu, sobre el tema de l'intrusisme. Nosaltres estem al llarg de tota la vida de la persona, des de la infància fins a la vellesa. Està molt determinat on podem treballar i on no.

Sobre l'intrusisme i sobre la figura d'integració social, que és una categoria inferior a la nostra, inferior a la nostra no en la forma de treballar ni..., sinó que tenen altres responsabilitats Per què? Perquè un integrador social és una persona que ha estudiat una FP d'integració social i un educador o una educadora social, actualment, és un grau. Un grau que significa que hauríem de tenir una categoria

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

professional de l'A1 i, actualment, tenim un A2, que també fa uns dies, aquí mateix al Parlament, no?, ja vam portar aquest tema, que Esquerra ho va presentar, i és per dignitat i per la responsabilitat que tenim per les tasques diàries que fem.

Actualment, doncs, bé, sentim a parlar del discurs, no hi ha prou educadors socials ni educadores socials per treballar a tot arreu, és per això que de vegades agafem altres perfils... Doncs això nosaltres no ho podem permetre perquè si falten metges o metgesses no posarem un infermer o una infermera o no posarem un psicòleg o una psicòloga a fer altres feines que no són de la seva competència, no? Llavors, nosaltres això com a Col·legi ho defensem i ho denunciem. Quan veiem també una oferta laboral on consta que busquen un educador o educadora social i diuen que pots estar titulat en qualsevol cosa de l'àmbit social, doncs aquí nosaltres manifestem la nostra queixa.

Sobre el tema de revisar programes, legislació... Bé, doncs això pensem que és un tema polític, que us toca des de la política. Però sí que el nostre col·legi professional pot aportar idees, pot fer assessoraments, podem revisar, podem dir què pensem que falta, podem..., el que dèiem, no?, d'altres projectes que ja existeixen a Europa, que us els farem arribar perquè alguns tenen uns noms una mica així complicats i jo tampoc me'ls sé de memòria, però sí que hi ha molts projectes. Igual que es va importar el tema dels Barnahus, doncs es poden importar altres projectes que són igual d'interessants, no?

Què més? Sobre el tema de la Secretaria d'Infància, que ha desaparegut, no? Jo voldria pensar que la secretaria en si, el nom, ha desaparegut, però vull pensar que les tasques que es feien es deuen portar des d'un altre departament, des d'un altre grup. La veritat és que ho desconec, això, ara mateix. Però, bé, sí que és veritat que quan hi havia la Secretaria d'Infància es visualitzava molt bé, Secretaria d'Infància, no? I sí que si volem donar veu als infants i adolescents, doncs també s'hauria de visualitzar a nivell polític, no?, i que també la ciutadania pugui pensar, doncs hi ha un lloc especial pels nens i les nenes al Govern, i penso que això és molt important.

Sobre el tema dels centres educatius, que actualment doncs no en tots els centres educatius estem els educadors i educadores socials. També hem fet moltes queixes. Per què? Perquè el que s'ha fet és assignar educadors i educadores socials en

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

centres d'alta complexitat. I això estaria lligat amb el tema que nosaltres no hem d'anar només quan ja existeix un problema o quan s'ha de fer una protecció o un acompanyament, sinó que hem de fer-ho, aquest acompanyament, des de la prevenció. I, llavors, nosaltres el que defensem és que si estiguéssim abans que arribi un problema, aquest problema, segurament, ja no arribaria o arribaria en un nivell molt més bàsic. I és per això que sempre diem que en els equips educatius dels centres també hauríem de ser-hi els educadors socials.

I què més? Sobre el tema de com podem incorporar la mirada d'infància en el Govern, no? Sí que penso que és molt important explotar una mica més el Consell Nacional d'Infància. Explotar-lo en el sentit que és un grup d'infants i adolescents que treballen molt, que tenen moltes ganes, que segur que si els heu escoltat en alguna ocasió ho haureu comprovat i que, a més, aquest Consell està format per nens i nenes de diferents parts del territori català i de diferents realitats. Llavors, és molt interessant. També aquí cal garantir que s'incorporin nens i nenes que estan dins del sistema de protecció perquè tenen un altre tipus de mirada, però penso que s'haurien de fer més accions amb aquest Consell Nacional i que sigui un òrgan assessor, sobretot, un òrgan assessor del Govern i que ajudi a posar mirada d'infant.

Què més? El tema, seguint una mica..., escombrant cap a casa, el tema de la professió, eh?, que apuntaven per allà. El tema que no estem valorats professionalment en moltes ocasions o tenim una categoria per sota de la que ens pertoca. Això ens fa que, clar, si un educador social troba una altra professió que estigui millor pagada, que tingui millors condicions, doncs el que fa és que abandona la professió o ve el que hi ha molta rotació perquè intentes millorar, no? Si estàs contractat per una entitat i trobes una altra entitat on hi ha millors condicions, el que fas és canviar de lloc de treball.

I això va lligat amb el tema que a igual feina, igual salari, que de moment tampoc s'està garantint, no?, que suposo que ja vau sentir la vaga de la setmana passada del sector social. En aquesta vaga nosaltres com a col·legi professional donàvem suport, no?, i es reclama que a igual feina, igual salari. I que també, tant treballis a l'àmbit privat o a l'àmbit concertat com a l'àmbit públic que el salari sigui el mateix perquè estàs fent la mateixa feina.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, això el que ens dona és, igual que si estàs a l'àmbit social tens un sou i si estàs a l'àmbit de la salut tens un de diferent, no?, perquè els convenis són diferents. Doncs això fa que hi hagi alta rotació dels equips i això afecta la ciutadania que s'atén, tant siguin nens o nenes com sigui l'acompanyament a les famílies. Llavors, bé, s'ha d'invertir més, és molt senzill.

I no sé si tinc més temps o...? D'acord. Jo m'he apuntat totes les preguntes, igualment, i el que farem és desenvolupar-les bé i us les farem arribar perquè, bé, penso que totes són molt interessants i estaria bé que des de la nostra visió professional també que us puguem fer aportacions.

I, res, agrair-vos. I aprofito una mica una falca publicitària, i és que aquest any nosaltres el Col·legi Professional fem trenta anys i el dia 12 de novembre fem la celebració més important i us arribarà una invitació a tots, esteu totes i tots convidats, no? I, res, aprofitava per comentar-vos això, que per a nosaltres, bé, és molt important que celebrar aquest trentè aniversari de professió i de Col·legi Professional.

Gràcies.

**La presidenta**

Molt bé, doncs moltes gràcies per aquesta invitació també, per totes les explicacions que ens ha fet la senyora Olga Giner, presidenta d'aquest Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, a tots els diputats per assistir avui en aquesta sessió de la Comissió d'Infància i donarem per closa aquesta sessió d'avui.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT